

Abbatum e-
meritorum
Privilegia.

Cellerario-
rum munus.

rum. Prælati, qui adversus hoc licentiam concesserit, ab officio per sex menses suspendatur.

Abbatibus emeritis, qui ex legitima causa renunciarint dignitati, liceat honoris gratia Abbatis nomine vocari: quod maluerint Monasterium pro habitatione, tempore renunciationis, & celebrationis Capituli sibi eligere, habere conversum ad servitium sibi deputatum, & quoad victum, & vestitum ceteri vice Abbatum.

Nemini Prælatorum liceat, pecunias monasteriorum exigere, aut erogare, aut eas quovis modo contrectare, neque item in rebus monasteriorum dividendis, aut necessariis comparandis per se ipsos se immiscere, sed ea omnia per Cellerarios, aut alios ministros, ad quos ex constitutionum præscripto attinet, fiant: qui tamen Cellerarii, & ministri teneantur in hujusmodi rebus peragendis suorum Prælatorum præceptis obedire, nec quidquam, nisi eodem Prælati jubente, & mandante, exequi possint. Pecuniæ autem a Capserio ad id munus specialiter deputato custodiantur in Capla triclavi, quæ in singulis monasteriis habeatur in cubiculo Prælati, earumque clavium unam retineat Prælati monasterii, aliam Capserius, tertiam Cellerarius, per quem Cellerarium, seu alios ministros, ad quos spectaret, ut supra, tam elemosinæ, quam munuscula, si quæ dari licuerit, dentur de Prælatorum tamen mandato, aut licentia, ac servata forma Constitutionis Clementis VIII. de largit. muner. semperque rei, quæ datur, qualitas, quantitas, & si fieri possit, etiam nomina eorum, quibus dantur, aut per quos transmittuntur, in libro dati, & accepti fideliter describantur. Quod si Prælati prædicta, aut liqua eorum per se ipsos, & non adhibitis ministris facere ausi fuerint, tunc in eos tamquam fraudis, & parum sinceræ administrationis suspectos, tam Capitulum, quam Visitatores, & Regimen procedant.

Decimotertio. Si quis Prælati, aut Religiosi privato nomine equos, jumenta, pecudes, frumenta, blada, legumina, aut alios quoscumque fructus ex terra provenientes tenere, possidere, aut a Monasteriis emere, vel in solutionem accipere ausus fuerit, is præter amissionem usus earum rerum omnium, & singularum, si Prælati sit, poenam contra exercentes mercaturam, cap. 25. Constitutionum taxatam incurrat. Monachi, qui transgressores reperti fuerint, poenæ inhabilitatis ad officia omnia, & dignitates subiaceant. Conversi denique per annum carceri mancipentur, & deinceps ab omni temporali administratione arceantur. Ad effectum vero probandi quempiam privato nomine aliqua prædictorum tenuisse, aut possedisse, sufficiat probare, quod a die emptionis, adeptionis, aut captæ possessionis, seu intentionis eorum in libris publicis Monasterii scripta non fuerint.

Decimoquarto. In Visitatorem minorem assumi non possit, qui trigessimum æta-

tis annum non expleverit, aliàs electio nulla sit ipso jure.

Decimoquinto. Ex Patribus, qui immediate in Regimine resederunt, non possint tempore Capituli assumi in Definidores, nisi ad summum duo tantum pro singulis Provinciis. Quod si agatur directe, vel indirecte de negotiis ad personam, vel Regimen, seu administrationem alicujus ex Definitoribus pertinentibus, tunc ipse, de cuius negotiis, ut supra, agitur, debeat omnino exire a Definitorio.

Decimosexto. In Definitorio habeat omnino locum unus saltem ex Discretis pro singulis Provinciis.

Decimosextimo. Patres Regiminis eandem habeant in Regimine durationem, & vacationem, quam habent Prælati in gubernio Monasteriorum, nisi forte assumendus sit aliquis ex dictis Patribus in Præsidentem.

Decimo octavo. Liceat Præsidi post finitum officium eligere sibi, quod maluerit ex Monasteriis suæ Provinciæ gubernandum, exceptis pro Provincia Lombardiæ Monasteriis Claravallis Mediolani, Sancti Ambrosii Majoris Mediolani, Sancti Martini Parmensis, & Sanctæ Crucis in Hierusalem de Urbe, & pro Provincia Tusciæ Monasteriis Septimi, Cistelli Florentini, & Trium Fontium de Urbe, ad quorum Monasteriorum Gubernationem, sicut, & in Procuratorem Provincie in Curia Romana is, qui Præsidentatus munere proxime defunctus est, nullo pacto eligi valeat.

Decimonono. Nullus Abbatum eligi possit ad loca Regiminis, nisi saltem per triennium fuerit Abbas.

Vigesimo. Superiores omnes, præsertim Monasteriorum, in quibus viget regularis observantia, enixe hortamur in Domino, ac etiam eis præcipimus, & mandamus, ut in frequentando noctu, dique Chorum, vita communi in Refectorio agenda, cæterisque observantiis omnibus, quæ per Regulam, & Constitutiones præscribuntur, exacte obeundis, subditis exemplo sint.

Vigesimoprimum. Nullus possit eligi ad exercenda officia, qui præter alias conditiones, & requisita non habuerit decem annos completos professionis; aliàs electio sit nulla, & Electores facultate eligendi deinceps careant.

Vigesimosecundo. Officia Prioratus, Cellerariatus, & Magistri Novitiorum non vacent singulis annis, sed sint triennialia, ut olim observabatur.

Vigesimotertio. In Abbatem deinceps nullus assumatur, qui non habeat sufficientem scientiam ad exercendam curam animarum. aliàs electio sit ipso facto nulla: supradictam autem scientiam ad hunc effectum eos tantum habere intelligi volumus, qui pro Provincia Lombardiæ ad exercendam curam animarum approbati fuerint ab Ordinario Mediolanensi, a Florentino vero pro Provincia Tusciæ, vel pro utraque Provincia ab Urbis Vicario, sive ab alio

Eligendorum
in Abbatem
qualitates.

Or-

Ordinario per Eminentiss. Card. Protectorem pro tempore existentem deputando.

Vigesimoquarto. Capitulum duret saltem per octo dies, & singulis diebus bis congregetur Definitorium duraturum singulis vicibus saltem per tres horas.

Vigesimoquinto. Constitutio, qua disponitur, ut Præsides resideat in partibus Mediolani, intelligatur de Monasteriis non distantibus ab Urbe Mediolani ultra dictam, in quibus aliàs non sit prohibitum residere Patribus Regiminis.

Vigesimosexto. In proximo futuro Capitulo ad præscriptum Decreti de celebratione Missarum taxetur numerus Religiosorum in unoquoque Monasterio retinendorum juxta eisdem Monasterii redditus, & idem fiat de famulis, & equis: quo taxato, non licebit Abbatibus numerum etiam famulorum, & equorum augere, sub poenis expressis in supradictis Decretis.

Vigesimosextimo. Erigatur in Monasterio deputando in proximo Capitulo aliud Collegium in Provincia Lombardiæ, in quo habeantur saltem decem Collegiales, & decem alii Collegiales retineantur pro Provincia Tusciæ in uno, vel pluribus Collegiis, ad quem effectum debeat in futuro Capitulum unum, vel alterum Monasterium deputari.

Vigesimooctavo. Novitii non recipiantur in ipso Capitulo, & priusquam admittantur ad habitum, debeant omnino degere in habitu seculari per duos menses in Monasterio sub regulari observantia: circa receptionem vero, & qualitates eorumdem serventur Decreta Clementis VIII., & constituantur omnino professorium, in quo pariter serventur decreta eisdem Clementis.

Vigesimonono. Pro sustentatione Monachorum Monasterii, & Collegii S. Crucis in Hierusalem de Urbe, & aliis nonnullis oneribus, & expensis, quæ in Urbe consueverunt fieri pro Provincia Lombardiæ, de quibus in scheda per Præsidentem, & Abbatem Sanctæ Crucis subscripta, assignentur redditus bonorum de Viono, quorum administratio ad Abbatem pro tempore Sanctæ Crucis, vel ad eos, qui eidem Abbati benefici fuerint, spectabit, quamdiu Collegium in prædicto Monasterio Sanctæ Crucis perseverabit. Quod si Collegium alio transferri, aut quovis modo in dicto Monasterio cessare contigerit, tunc & eo casu redditus, & administratio bonorum de Viono ad capsam, quam vocant triclavam, pertinent, prout hætenus pertinuerunt. Contributiones autem pro Collegii sustentatione Monasterii in proximo præterito Capitulo impositæ ipsi capse Congregationis persolvantur, quamdiu redditus prædictorum bonorum de Viono Collegii sustentationi deputati manserint.

Per supradictos autem articulos pro reformatione dictæ Congregationis formatos, non intelligitur derogatum in aliquo decretis Sacri Concilii Tridentini, ac felicitis recordationis Clementis VIII., SS. D. N. quoad Regulares editis.

Nos inviolabili Constitutionum, ac Statutorum hujusmodi observationi, felicitate earumdem Congregationum directioni quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere, ac Præsidentem, & Monachos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Constitutionibus, & Statuta præinserta hujusmodi, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis, apostolicæ firmitatis robur adiciamus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti, ac solemnitatum omislarum, & quovis alios, etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici possent, supplemus.

Decernentes illas in prædictis Congregationibus ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari, & adimpleri omnino debere, irritumque nihilominus, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 21. Martii 1631. Pontificatus nostri Anno VIII.

§. 2. Cum autem, sicut denuo accepimus, post emanatas præinsertas Literas hujusmodi in Capitulo Generali earumdem Congregationum, de modo, & forma suprainsertas Constitutiones, & Statuta executioni, & observantiæ demandandi actum fuerit, ac matura consultatione adhibita, compertum sit, faciliiori, atque exactiori, tam ipsarum superius insertarum, quam etiam aliarum Constitutionum earumdem Congregationum olim a felicitis recordationis Gregorio Papa XIII. Prædecessore nostro confirmatarum executioni, & observantiæ securius consultum fore, si tam ipsæ supra insertæ in nonnullis ex supradictis Capitibus, videlicet 6. 7. 13. 23., & 28., quam etiam aliæ a dicto Gregorio Prædecessore

Et quia aliqui
est supradictis
Statutis indi-
gebant expli-
catione.

cessore, ut præfertur, confirmata Constitutiones, & Statuta, in duobus infrascriptis capitibus, quorum unum est, videlicet: Electio, five imbutatio Discretorum fiat præsentibus, & intervenientibus pro veritatis testimonio Religiosis aliis in illo Monasterio commorantibus, inter quos saltem quatuor Sacerdotes interveniant, ex alio Monasterio vocandi, si ex eo haberi non poterunt, sicque electi Discreti ad Capitulum accessuri, Literas testimoniales fidem facientes de legitima eorum electione ab omnibus Sacerdotibus, seu saltem a quatuor eorum, qui intervenerint electioni, subscriptas deferant, aliter sine Literis huiusmodi ad Capitulum non admittendi. Alterum vero est, videlicet: Illi tantum ad Prælaturam, & ad Visitatoris majoris officium approbentur, qui officia minora, Prioratus scilicet, & Cellerariatus digne, gradatim, saltem biennio in quolibet officio fideliter exercuerint, per Nos, ut infra declaratur, moderentur, limitentur, & alia etiam addantur respective.

Molo declarare, moderantur, & alia addidit.

§.3. Quare Nos, qui negotium huiusmodi dilectis filiis nostris Antonio tit. Sancti Honuphrii Presbytero, nostro secundum carnem fratri germano, ac Martio Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinalibus Ginecio nuncupato, mature, diligenterque examinandum, Nobisque referendum commissimus, pro incumbendis Nobis Pastoralis officii debito prosperum earumdem Congregationum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, ac singulares eorumdem Monachorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, de eorundem Antonii, & Martii Cardinalium consilio, motu, scientia, & deliberatione similibus.

Quoad vi. ut per caplam triclavem intelligatur triclavis Congregationis.

Ad vii. singulis triennis una tantum visitatio fiat, uno quidem anno in Monasteriis omnibus citra Montes Apenninos, altero vero in iis, qui sunt ultra montes, ita ut prima visitatio sit ejus partis, in qua fuerit Præses, eaque fiat temporibus in ipsa Constitutione assignatis, scilicet mensibus Aprilis, Maii, & Junii singulorum annorum ex duobus, in quibus non celebratur Capitulum: quod si Præses, & Visitatores singula Monasteria personaliter non visiterint, privationem vocis activæ, & passivæ, & inhabilitatem ad officia Præsidentatus, & Visitatoratus incurrant.

Ad xiii. Monachi, qui extra claustra ad curam animarum, vel alia beneficia ecclesiastica degunt, res huiusmodi ad usus proprios habere poterunt, sed singulis annis rerum huiusmodi notas Abbati suo tradere tenebuntur sub pœnis proprietarioum incurrendis.

Ad xiiii. examen, & appobatio fiat per examinatores deputandos in Capitulo Congregationis.

Ad xviii. In Capitulo numerus tantum Novitiorum præfigatur, non autem necesse sit, ut eorum nomina exprimantur, & quoad tempus deferendi habitum secularium sufficiat mensis.

Quo vero ad Constitutiones a dicto Gregorio prædecessore, ut præfertur, confirmatas.

In iis Monasteriis, in quibus non sunt quinque Sacerdotes ultra Abbatem, sufficiat interventus, & subscriptio eorum Sacerdotum, qui ibi commorantur.

Insuper vero Monachis curam animarum exercentibus, tempus talis exercitii suffragetur ad effectum habilitatis ad Prælaturam, & Visitatoris majoris officium, non secus, ac tempus exercitii officiorum Prioris, & Cellerarii, apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo declaramus, moderamus, limitamus, eisque addimus respective.

§.4. Decernentes Constitutiones, & Statuta sic per præsentem declarata, moderata, limitata, & addita respective in prædictis Congregationibus ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum pro tempore spectabit, inviolabiliter perpetuo observari, & adimpleri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus literis nostris præsertis, ac aliter disponentibus Constitutionibus, & Statutis in eis contentis prædictis, aliisque omnibus, & singulis, quæ in eisdem præsertis Literis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 25. Januarii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

CDXLIII.

Confirmatio Triennalis impositionis super fructibus Commendarum Ordinis S. Joannis Hierosolymitani.

Istius Ordinis materiam habes Constitut. 45. Universalis, To. 5. Par. 5. fol. 205. & Const. In specula ut supra.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Inter cæteras, quibus assidue premimur, Apostolatus nostri curas, in eam præcipue incumbimus, ut Insula Melevitana Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani firmissimum Christiani nominis adversus Turca-

Nec aliter judicari posse decernit.

Contrariis derogat.

Dat. die 25. Febr. 1634. An. XI.

Procurator.

Turcharum tyrannidem propugnaculum debite muniatur, & quæ propterea ab ipsius Hospitalis magno Magistro, & Consilio provide ordinata sunt, apostolicæ firmatis munimine roboramus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus Constit.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Antonii de Paula Magni Magistri, necnon Consilii completi dicti Hospitalis Nobis expositum fuit, quod cum pro reficiendis, & instaurandis moenibus Civitatum Victoriosæ, Senglee, & Valleræ, earumque arcium, necnon propugnaculis, aliisque fortificationibus perficiendis, ac de novo construendis, commune ærarium dicti Hospitalis ingenti pecuniarum summa indigeat, infrascriptam impositionem, sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito statuerunt, & ordinarunt, prout plenius continetur in Decreto desuper emanato tenoris subsequenter, videlicet.

Decretum su. per fortificationibus faciendis.

§.2. Frater Antonius de Paula Dei gratia sacre Domus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ac militaris Ordinis Sancti Sepulchri Dominici Magister humilis, pauperumque JESU CHRISTI Custos. Universis, & singulis presentes nostras Literas visuris, lecturis, & auditoris salutem. Notum facimus, & in verbo veritatis attestamus, qualiter infrascriptum Decretum extractum fuit ex libro, seu registro Conciliorum nostræ Cancellariæ, in quo similia adnotari, & registrari solent, quod quidem in hanc publicam formam extrahi, & redigi iussimus, ut ubique, tam in judicio, quam extra eadem plena, & indubitata fides adhibeatur. Cujus tenor est, qui sequitur, videlicet. Die 15. mensis Novembris 1633. Cum pro reficiendis, & instaurandis moenibus Civitatum Victoriosæ, Senglee, & hujus humilissima Valleræ, earumque arcium, ac propugnaculis, aliisque fortificationibus perficiendis, ac de novo construendis opus sit ex communi ærario ingens pecuniarum summa juxta decretum per Venerandum Concilium, referentibus Venerandis Commissariis desuper deputatis, nuper conditum, quod præmissa pro conservatione hujus domini, imo totius Reipublicæ Christianæ tuitione fieri censuit, ac mandavit, Eminentissimus, ac Reverendissimus Dominus Magnus Magister, ac Venerandum Concilium completum legitime congregatum, intellecta denuo relatione præfatorum Commissariorum, maturaque deliberatione præhabita, cum Scrutinio ballottarum, sub beneplacito, & confirmatione Sanctissimi Domini Nostri Patris, ejusque Sedis Apostolicæ, & non aliter, nec alio modo, ordinarunt, statuerunt, & imposuerunt, ac imponunt pensionem, five impositionem duodecim millium scutorum monetæ de tarenis duodecim pro singulis scutis super omnibus Prioratibus, Castellania Empostæ, Bajulivatus, Commendis, membris, pensionibus, ac bonis Ordinis tam exemptis, quam non exemptis, etiam per commune ærarium (si in mortuario, & vacanti extiterit). Bull. Rom. Tom. VI. Par. I.

rius) in quolibet ex tribus proxime sequentibus annis tantum, & dumtaxat, præter, & ultra responsiones, & impositiones ordinarias pro rata, & juxta taxam, five estimationem de anno 1583. editam exsolvendam in Capitulis Provincialibus cujuslibet Prioratus in singulis futuris annis 1634. 1635, & 1636. celebrandis, prout solvi consueverunt responsiones, & impositiones, itaut in prædictis tribus annis summa triginta sex millium scutorum, ad præmissum effectum, & non alium eroganda exigi possit, & debeat, nec ulterius in transactis, quovis pretextu, seu colore ipsa impositio continuari valeat, sed statim suppressa, & extincta sit, & esse censetur. Volentes, ut pecuniæ ex huiusmodi impositione provenientæ in Arca sub clavibus sue Eminentie, & Commissariorum super fortificationibus deputatorum conserventur, & exinde quando opus erit, extrahi valeant per eos fideliter in præfatum usum impendenda. Quodque singulis mensibus iidem Commissarii rationes, & computa expensarum Venerando Concilio, sub pœna de proprio ipsas expensas illius mensis satisfaciendi, reddere teneantur. Et quia ita se habet veritas, factaque fideli cum originali collatione, concordare comperimus, ideo in hujus rei testimonium Bulla nostra Magistris in cera nigra præsentibus est impressa. Datum Melitæ in Conventu nostro, die 19. mensis Novembris 1633.

Confirmatio præfati decreti.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes impositionem huiusmodi, desuperque confectum decretum præsertum, quo exactius observentur, apostolici roboris firmitate communiri summopere desiderent; Nos illos specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter portensis inclinati, impositionem prædictam, desuperque confectum decretum præsertum, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interverint, supplemus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes impositionem, & decretum huiusmodi, præsentisque literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutis.

stitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Hospitalis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & in solitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua exequiata forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

Dat. die 30. Januar. 1634. An.XI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 30. Januarii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

CDXLIV.

Quod Ordinarii locorum, & Concionatores Verbi Dei tempore Adventus, & Quadragesimæ necessitates locorum Terræ Sanctæ commendari curent.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Precentium.

Salvatoris, & Domini nostri, qui pro humani generis redemptione se ipsum exinanivit, factus obediens usque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices, gravissimæque apostolicæ servitutis curas, in ea præcipua pastoralis sollicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti, ac tam salubris mysterii monumenta, quæ in Civitate Hierusalem, & locis circumvicinis sunt, conserventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur.

§.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Ambrosius della Polla Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Professor, ac Commissarius Terræ Sanctæ nobis nuper exponi fecit, Ecclesiæ, & alia loca pia ibidem existentia fere diruta sint,

& quæ ibi adhuc sunt Monasteria, ære alieno ob impiam Turcarum, Hereticorum, & Schismaticorum tyrannidem, & pro sanctæ fidei catholicæ in eisdem locis conservatione contracto, admodum gravata sunt; Nos eorumdem sacrorum monumentorum huiusmodi conservationi, & mantentioni, quantum nobis ex alto conceditur, consulere volentes.

Præcipit pro- ut in rubr.

§.2. Venerabilibus Fratribus Patriarchis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus, & singulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & institutorum regularium Generalibus per præsentem committimus, & mandamus, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadragesimæ temporibus, tam per verbi Dei Prædicatores in suis sacris concionibus, quam in actionibus, & functionibus publicis necessitates eorumdem sacrorum monumentorum populo proponi, & commendari curent, & faciant: quod & Omnipotenti Deo honorum omnium retributori acceptissimum, nobis vero gratissimum erit.

Transumptis credi mandac

§.3. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum die 3. Februarii 1634. An.XI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 3. Februarii 1634. Pontificatus nostri anno undecimo.

CDXLV.

Confirmatio quarundam Dismembrationum, ac Unionum Commendarum, Linguae Franciæ Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

Ex Reg. in Secr. brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. **N**uper pro parte dilectorum filiorum Procuratorum Linguae, & Prioratum Franciæ Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani nobis expositum fuit, quod dicta Lingua a Capitulo generali ejusdem Hospitalis de anno 1631. celebrato pro conservatione Prioratum, & Dignitatum, ac pro communi beneficio Fratrum ejusdem linguae infrascriptas provisiones, & ordinationes fieri obtinuit videlicet.

In Capitulo generali habito nonnulla fuerunt statuta pro dismembratione aliquarum Commendarum linguae Franciæ.

Statuta huiusmodi recenseantur.

§.2. Quod a Magno Prioratu Franciæ dismembrari debeant bona redditus annui viginti millium librarum similium, duæ Commendæ de cambimento, seu melioramento fratrum ejusdem Prioratus erigi debeant, reliqua vero octomillia librarum huiusmodi uniri, & incorporari debeant Bajulivatu de Morea ejusdem Hospitalis, cui pariter unius est Bajulivatus de Curii, ea tamen conditione, ut ille Commendatarius, qui ad dictum Bajulivatum de Morea,

promotus fuerit, non possit optare, nec promoveri ad aliquem alium Prioratum, sed Præceptorias, seu Commendas per eum tempore smutionis dicti Bajulivatus obtentas retinere. Præterea, quod debeat applicari, & uniri dignitati Thesaurarii Generalis Prioratus S. Joannis in Insula de Corbeil, ita tamen, ut talis unio suum non fortiaur effectum, nisi post obitum moderni dicti Prioratus Prioris, & cum expressa conditione, ut quando effectum sortita fuerit, non possit ille, qui de dignitate Thesaurarii huiusmodi provifus fuerit, aliquam aliam dignitatem in dicta lingua obtinere. Præceptorias, seu Commendas, aut Præceptorias, seu Commendas, & aliis bonis per eum tempore smutionis dictæ dignitatis obtentis cum ea gaudere possit. Insuper quod a Prioratu Aquitania dismembratur Præceptorias, seu Commenda de Antigny ad effectum smutiendi eam in lingua pro cambimento, vel melioramento fratrum dicti Hospitalis; Quodque loco illius sit licitum cuicumque dictum Prioratum obtinenti cum illo retinere meliorem Præceptoriam, seu Commendam, quam tunc temporis habebit; Denique quod a Prioratu Campaniæ dismembratur Præceptorias, seu Commenda de Beaume ad effectum smutiendi pro cambimento, vel melioramento in beneficium fratrum ejusdem Prioratus, quodque ipsius Præceptorias, seu Commendæ loco ille, qui in Priorem Prioratus Campaniæ electus fuerit, meliorem Præceptoriam, seu Commendam, quam tunc possidebit retinere valeat, sed post ejus obitum Præceptorias, seu Commenda huiusmodi libere pro cambimento, seu melioramento fratrum dicti Prioratus remaneat: Demum, quod omnes supradictæ dismembrationes, uniones, applicationes, & retentiones intelligantur concessæ sine præjudicio communis Fratris, & cum aliis clausulis, & conditionibus expressis in extracto dictæ Linguae Franciæ, ad quem in Decreto capitulari desuper emanato habita fuit in omnibus, & per omnia relatio.

Preces pro obtinenda apostolica confirmatione.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subijungebat, post publicationem dicti Decreti a Commissariis deputatis juxta illius formam omnes supradictæ dismembrationes, applicationes, & assignationes bonorum factæ, & ab eadem Lingua, nemine discrepante, prout in extracto facto sub die 6. Septembris proxime præterito, & postmodum a magno Magistro, & ejus Consilio approbatæ fuerint, prout in Decreto desuper sub die 11. Octobris proxime similiter præteriti continetur, nulla tamen in eis facta mentione duarum dismembrationum, videlicet Præceptorias, seu Commendæ de Antigny a Prioratu Aquitaniæ, ac Præceptorias, seu Commendæ de Beaume a Prioratu Campaniæ, eo quod ille antea a dictis Prioratibus separata, & dismembrata reperiebantur; cupiant autem dicti exponentes omnes supradictas delibetiones dictæ Linguae, nec non decretum.

Bull. Rom. Tom. VI. Par. I.

capitulare prædictum, quo majorem vim obtineant, ac ab omnibus inviolabiliter, & perpetuo observentur, apostolicæ nostræ confirmationis robore communi, Nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune, ut infra, providere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.4. Nos igitur eisdem Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a lure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supradictas Linguae deliberationes, nec non decretum capitulare huiusmodi, eorumque communicationem a dictis Commissariis factam, & a Lingua, ut præfertur, necnon Consilio ordinario dicti Hospitalis in vims Capituli generalis approbatam, apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus.

Supplet defectus.

§.5. Declarantes, quod licet in illis non sit facta mentio Præceptoriarum, seu Commendarum de Antigny, & de Beaume; nihilominus quatenus antea valide dismembrata non essent, tamen semper dismembrata, & quatenus earum primæ dismembrationes valida fuerint, eo casu illæ confirmatae censentur, juxta formam, & tenorem dicti decreti capitularis.

Clausulas appoint.

§.6. Ac decernentes, præsentem Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causatum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantibus derogat.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus apostolicis ac d. Hospitalis & c. Capitularibus, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis aliis in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Februarii 1634. Pontificatus nostri Anno undecimo.

Dat. 15. Februarii 1634. An.XI.

Ex Reg. in
Secret. Breu.

Prohibet quominus Milites Militiæ Christianæ ex Arariis ejusdem militiæ pecunias, Jocalia, & alia bona ipsius militiæ absque Sedis Apostolicæ licentia accipiant, extrahant &c.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ fa-
ciende prohi-
bitionis.

§.1. **C**um, sicut dilectus filius Michael Adolphus Comes ab Althann unus ex illis, qui Militiæ Christianæ sub invocatione Conceptionis B. Mariæ Virginis immaculatæ a Nobis erigi, & institui supplicarunt, Nobis nuper exponi fecit, Militiæ prædictæ ad Dei, ac ipsius B. M. V. laudem, & gloriam valde diffusâ, ac dilatata sit, eique magni momenti munera tam in pecuniis, quam aliis rebus consentientia donata sint, unde Depositarius, ac araria in diversis locis ad munera hujusmodi recipien. & asservan. instituire oportuit.

Prohibitionis de
qua in Rubricâ.

§.2. Nos pecuniarum, aliarumque rerum hujusmodi conservationi, rectæque dispensationi quantum cum Domino possumus, consulere, distumque Michaelem Adolphum Comitem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interditi, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis personis tam ecclesiasticis, quam secularibus sub excommunicationis poena per contrafacientes in currenda apostolica auctoritate tenore præsentium interdiciamus, & prohibemus, ne quæcumque stabilia, pecunias, jocalia, & alias res quascumque hujusmodi ex dictis Arariis absque Sedis Apostolicæ licentia accipere, sive extrahere, vel distrahant, aut ut accipiantur, sive extrahantur, vel distrahantur, permittere, sub quovis quasi colore, vel prætextu audeant, seu præsumant: volumusque, ut pecuniæ, & alia prædicta in dictæ Militiæ servitium, & non alios usus expendantur, & convertantur.

Obstantium
derogatio.

Dat. 15. Fe-
bruarii 1634.
An.XI.

§.3. Non obstantibus in contrarium facientibus quibuscumque.
Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die 15. Februarii 1634. Pontificatus Nostri Anno XI.

Commissio Nuncio Hispaniarum, ut significet Commissario Cruciatæ se gravasse Clerum Castellæ, & Legionis, ipsum cogendo sub censuris ad solutionem exculati post lapsum quinquennii Concordiæ desuper initæ, & a S. Sede confirmata.

Venerabili Fratri Laurentio Episcopo Senogallien. nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio.

Ex Reg. in
Secret. Breu.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

Apostolatus Officium humilitati nostræ meritis licet imparibus divina providentia commissum jugiter nos compellit, omni sollicitudine invigilare, ne immunitatis ecclesiasticæ jura, & privilegia violentur, sed personis ecclesiasticis salva, & illæsa conserventur.

Facti series.

§.1. Sane ex gravi dilectorum filiorum Cleri Regnorum Castellæ, & Legionis querimonia accepimus, Commissarium Cruciatæ ad Concordiæ initæ inter Charissimum in Christo filium nostrum Philippum Hispaniarum Regem Catholicum ex una, ac eisdem Clerum ex altera partibus, super solutione concessionis primæ decimæ universis Parochiis in Regnis, & dominiis Hispaniarum, ac Insulis eisdem Regnis adjacentibus ad rationem ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum monetæ Hispaniarum, quoad præfata Regna Castellæ, & Legionis annuatim solvendum, & a nobis auctoritate apostolica confirmatæ executionem procedere, licet concordia, & confirmatio prædictæ ad quinque annos jam a pluribus mensibus citra elapsos restrictæ, & limitatæ sint, neque solutio hujusmodi absque nova concordia, & nova Sedis Apostolicæ licentia exigi possit, quandoquidem prima decima hujusmodi non pro certa summa, minusque prædicta summa ducentorum quinquaginta millium ducatorum prædictorum ab eadem Sede concedatur, sed potius pro decima ditioris domus cujuslibet Parochiæ Regnorum, & Dominiorum hujusmodi, ita ut elapso concordia, & confirmationis apostolicæ tempore, Clerus ipse ad alicujus summe ducatorum solutionem eo prætextu nullo modo teneatur, minusque ad id cogi possit, seu debeat, sed ea dumtaxat ditioris domus cujuslibet Parochiæ decima exigi debeat pro tempore tantum, quo eidem Philippo Regi auctoritate apostolica concessa reperitur.

Commissio de
qua in Rubricâ.

§.2. Quare Cleri prædictorum indemnitati, juxta creditum Nobis desuper apostolicæ servitutis officium, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, tibi per præfatos committimus, & mandamus, ut eidem Commissario significes, quod ipse Commissarius, cum nullam ad id habeat

Clausula.

habeat facultatem, male, & perperam fecit, gravando eisdem Clerum, etiam sub quinquennii concordia, & confirmationis apostolicæ hujusmodi, quodque de cetero a præmissis omnibus abtineat, donec alia cum eisdem Clero concordia desuper inita, & apostolica auctoritate confirmata fuerit, & ob gravamen eisdem Clero illatum, ac censuras, & poenas ecclesiasticas per eum propterea incurfas conscientiæ suæ consulat.

Derogatio
Contrarij.

§.3. Decernentes, præfatas Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, ac definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his, a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Dat. 10. Martii
1634. An.XI.

§.4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis etiam Commissario prædicto pro tempore existenti, & quibusvis aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.
Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die 10. Martii 1634. Pontificatus Nostri Anno XI.

Ex Reg. in
Secret. Breu.

Commissio eidem Nuncio, ut moneat eundem Commissarium Cruciatæ, ne officia Notariatuum Cruciatæ, subsidij, & excusati vendat.

Exordium.

Venerabili Fratri Laurentio Episcopo Senogallien. nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Apostolatus officium humilitati nostræ meritis licet imparibus, divina providentia commissum jugiter Nos compellit, omni sollicitudine invigilare, ne immunitatis ecclesiasticæ jura, & privilegia violentur, sed personis ecclesiasticis salva, & illæsa conserventur.

gia violentur, sed personis ecclesiasticis salva, & illæsa conserventur.

§.1. Sane ex gravi dilectorum Cleri Regnorum Castellæ, & Legionis querimonia accepimus, Commissarium cruciatæ ad concordia initæ inter charissimum in Christo filium nostrum Philippum Hispaniarum Regem Catholicum ex una, ac eisdem Clerum ex altera partibus super solutione concessionis primæ Decimæ in universis parochiis in Regnis, & dominiis Hispaniarum, ac Insulis eisdem Regnis adjacentibus, ad rationem ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum monetæ Hispaniarum, quoad præfata Regna Castellæ, & Legionis annuatim solvendum, & a Nobis auctoritate apostolica confirmatæ executionem procedere, licet concordia, & confirmatio prædictæ ad quinque annos, jam a pluribus mensibus citra elapsos restituta, & limitatæ sint, neque solutio hujusmodi absque nova concordia, & nova Sedis Apostolicæ licentia exigi possit, quandoquidem prima decima hujusmodi non pro certa summa, minusque pro dicta summa ducentorum quinquaginta millium ducatorum prædictorum ab eadem Sede concedatur, sed potius pro decima ditioris domus cujuslibet Parochiæ Regnorum, & dominiorum hujusmodi, ita ut elapso concordia, & confirmationis apostolicæ tempore Clerus ipse ad alicujus summe ducatorum solutionem, eo prætextu nullo modo teneatur, minusque ad id cogi possit, seu debeat, sed ea dumtaxat ditioris domus cujuslibet Parochiæ decima exigi debeat pro tempore tantum, quo eidem Philippo Regi auctoritate apostolica concessa reperitur.

Commissarius nonnulli ultra
concessionem
Sedis Apostolice
Clero excu-
sati.

Urbanus id
fieri vetat.

§.2. Quare Cleri prædictorum indemnitati juxta creditum Nobis desuper apostolicæ servitutis officium, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, tibi per præfatos committimus, & mandamus, ut eidem Commissario significes, quod ipse Commissarius, cum nullam ad id haberet facultatem, male, & perperam fecit, gravando eisdem Clerum, & sub censuris ad solvendum post lapsum dicti quinquennii concordia, & confirmationis apostolicæ hujusmodi, quodque de cetero a præmissis omnino abtineat, donec alia cum eisdem Clero concordia desuper inita, & apostolica auctoritate confirmata fuerit, & ob gravamen eisdem Clero illatum, ac censuras, & poenas ecclesiasticas per eum propterea incurfas conscientiæ suæ consulat.

Officij Notariatuum
Cruciatæ, vel excu-
sati vendi.

§.3. Præterea eundem Commissarium auctoritate nostra moneas, ne Notariatuum, & officia Cruciatæ, subsidij, & primæ decimæ, excusati nuncupati hujusmodi, cum ecclesiastica officia sint, a ministris regis vendi, seu alienari quoquo modo permittat, minusque cogat Clerum ad solutionem aliquam faciendam eis, qui officia hujusmodi, sive alterum eorum emerit, seu jam forsitan de facto emerit, Nosque sub excommunicationis latæ sententiæ poena, per contrafacientes ipso facto incurrenda serio

Clausula.

terio prohibere, ne officia, & alia prefata emanent, vel vendantur, sed circa hæc servari debere omnia, quæ hæcenus servari consueverunt.

§.4. Decernentes, præsentis Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suorumque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, ac definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio
Instructionum

§.5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, Literis apostolicis, & Commissario prædicto pro tempore existenti, & quibusvis aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, ad effectum præmissum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10.
Martii 1634.
An. XI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 10. Martii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

CDXLIX.

De Reg. in
Apost. Breve.

Committitur Nuncio Franciæ, ut absolvat Ducem de Elperton, ejusque Ministros ad tempus cum reincidentia, ab excommunicatione, aliisque censuris, & pœnis, in quas incidisse declarati fuerunt ab Archiepiscopo Burdegalensi ob violentias eidem Archiepiscopo, & nonnullis e Clero Civitatis Burdegalensis illatas.

Dilecto filio nostro Alexandro S. R. E. Presbytero Cardinali Bichio nuncupato.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecto fili noster salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

Alma, & pia mater Ecclesia in reos juste, & severe animadvertit, eosdem respicientes postea recipit, ac deposita cordis duritie, veniam humiliter postulanti- bus benignè clementerque ignoscit.

Faci. Series.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Nobilis vir Joannes Aloysius Dux de Elperton, ac Provinciæ Aquitanæ pro charissimo in Christo filio nostro Ludovico

Francorum Rege Christianissimo Gubernator, quod, ut Ven. Pater Henricus Archiepiscopus Burdegalen. præcavit, post nonnullas violentias contra personam ejusdem Henrici Archiepiscopi, ejusque ministrorum, ac nonnullorum ex Clero Civitatis Burdegalen., aliisque assertos excessus contra immunitatem, & jurisdictionem ecclesiasticam per ipsum Joannem Aloysium Ducem, ejusque Locumtenentem, Officiales, & Ministros in prædicta Civitate Burdegalen. factas, & perpetratas, iidem Joannes Aloysius Dux, ejusque Locumtenens, ac Officiales, & Ministri in excommunicationem, aliisque ecclesiasticas Sententias, censuras, & pœnas juxta Sacrorum Canonum, & generalium Conciliorum dispositionem incidisse, ab eodem Henrico Archiepiscopo declarati fuerunt; a qua quidem declaratione, sive sententia, cum dictus Joannes Aloysius Dux jura sua coram Nobis, & hac Sancta Sede deducere cupiens, ad Nos, & Sedem eandem appellaverit, nihilominus pro conscientia suæ securitate, & quiete Nobis humiliter supplicari fecit, ut sibi, ejusque Locumtenenti, Officialibus, & Ministris, ac complicibus de opportuna absolutionis beneficio providere de benignitate apostolica dignaremur.

Commissio,
de qua in Rubrica.

§.2. Nos igitur cum eodem Joanne Aloysio Duce, aliisque præfatis more pii patris agere, non tamen jurisdictioni, & immunitati ecclesiasticæ in aliquo præjudicare volentes, nec non violentiarum, prædictarum, ac excessuum hujusmodi, si qui sint, qualitates, quantitates & circumstantias, etiam quantumlibet aggravantes, præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, circumspeditioni tuæ, de cujus fide, integritate, prudentia, ac honoris Domus Dei zelo plurimum in Domino confidimus, per præfatos injungimus, ut per te, seu personam Pontificalem, seu saltem alia ecclesiastica dignitate præditam a te arbitrio tuo subdelegandam, Joannem Aloysium Ducem, ejusque Officiales, & Ministros, ac complices, si, & postquam coram te, sive tuo subdelegato comparuerint, ibique humiliter exposuerint, se velle appellationem, seu appellationes ad Nos, & Sedem Apostolicam super præmissis interpositas debito tempore prosequi, & ideo, ne præfato processu pendente, in censuris, & pœnis fulminatis ulterius permanere contingat, supplicent sibi absolutionis beneficium saltem ad tempus concedi, & impartiri, tunc, & eo casu, tibi, tuoque deputato hujusmodi, ut ad aliquod tempus tibi, vel tuo delegato beneficium, eundem Joannem Aloysium Ducem, ejusque Officiales, Ministros, & Complices, a præfatis censuris, & pœnis cum reincidentia, eo ipso incurrenda ex solo lapsu præfati temporis, absque aliquo alio decreto, vel nova denuncatione, declaratione, seu publicatione faciendâ, absolvas in forma Ecclesiæ consueta, facta tamen per præfatum Ducem, aliisque Officiales, Ministros, & Com-

Derogatio
contrariorum

Complices præfatos promissione de paren- do mandatis nostris, & Sanctæ Matris Ecclesiæ, ac de peragenda poenitentia, siquæ per Nos, & Sedem Apostolicam injungenda fuerit, super quibus tibi facultatem opportuna concedimus.

Dat. die 11.
Martii 1634.
An. XI.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac apostolicis, nec non in universalibus, provincialibus, Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, dictæ Ecclesiæ Burdegalen. statutis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ac consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 12. Martii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

CDL.

Indictio, seu Impositio duorum pro centenariis super omnibus fructibus, & pensionibus ecclesiasticis universæ Italiæ.

Aliam Indictionem sex decimarum fecit iste Pontifex in Const. 354. Suprema dispositio- ne super omnibus fructibus ecclesiasticis Ita- liæ ut supra 252.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Procerium.

Nuper Nos ingentes orthodoxæ fidei hostium in inclitam Germaniam irruptiones, & catholicorum illarum partium oppressiones, ac miserabilem statum paterna meditatione considerantes, & ne ipsi Catholici in majores inciderent ærumnas, anxie pertimescentes, charissimo in Christo filio nostro Ferdinando Romanorum Regi in Imperatorem electo, quacumque potuimus opportuna ratione, subvenire statuimus.

Necessitas
imponendi.

§.1. Verum, quia Camera nostræ Apostolicæ vires valde attrita ad ea comparanda subsidia, quæ imminentes postulabant necessitates, nequaquam sufficiebant, ad aliarum etiam Ecclesiarum peculium Nos convertere coacti fuimus: & proinde de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu iudicimus, & imposuimus sex integras decimas omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariarum, & extraordinariorum omnium Ecclesiarum, etiam Patriarchalium, & Metropolitanarum, ac quorumcumque Beneficiorum ecclesiasticorum, tam secularium, quam eujusvis Ordinis Regularium, etiam Militiarum, quas omnes per ea obtinentes (nonnullis tamen, utpote S. R. E. Cardinalibus, Militibus Sancti Joannis Hierosolymitani, ac duodecim Congregationi-

bus, quæ cum Camera prædicta aliis concordaverant exceptis) pro una intra tunc proximum diem festum S. Michaelis Archangeli mensis Septembris, & pro alia intra idem festum anni tunc proxime futuri, ac pro tertia partibus aequalibus intra illum ipsum diem festum consequentis anni Camera prædictæ, & illius Depositario generali, ad id constituendo volumus persolvi, prout in nostris, sub datum 12. Kalend. Februarii Pontificatus nostri anno nono desuper confectis Literis plenius continetur.

Causa hujus
Constit.

§.2. Verum, quia postmodum calamitates Germaniæ, cum magno animi nostri dolore admodum invaluerunt, & res Catholicorum in deterius prolapsæ longè majora, quam ex dictis sex integris decimis colligi possunt, auxilia postulare cognovimus, aliud magis opportunum remedium adhibere volumus, certo Nobis persuadentes, neminem fore, qui circumspexit causarum, & temporum qualitatibus, onus sibi in tam piam causam imponendum prompte, & libenter non subeat.

Omnes Ecclesi-
asticas obli-
gatas, excep-
tis 100-
lum paucis.

§.3. Habita itaque cum eisdem S. R. E. Cardinalibus super præmissis matura deliberatione, de eorum consilio, & assensu impositionem sex integrarum decimarum, quoad solutionem tertiæ partis earumdem adhuc non exactæ de cetero faciendam revocantes, & annullantes, ac viribus, & effectu carere, ac neminem ex nominatis obligatis in dictis Literis ad ipsius tertiæ partis non exactæ solutionem cogi posse, aut debere declarantes, indicimus, & imponimus ad decennium proximum solutionem annuam duorum pro quolibet centenariis omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariarum, & extraordinariorum omnium, & quorumcumque Ecclesiarum Patriarchalium, Primatialium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiarum, & Parochialium, necnon Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam mensurarum Patriarchalium, Primatialium, Archiepiscopaliarum, Episcopaliarum, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratarum quoque, Præpositurarum, Præceptoriarum, Canonica- tum, Præbendarum, dignitatum, personatarum, administrationum, & officiorum, ceterorumque Beneficiorum ecclesiasticorum, etiam Juspatronatus laicorum, tam ex privilegio, quam ex fundatione, & dotatione, cum cura, & sine cura, secularium, ac Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cluniacensium, Cisterciensium, Præmonstratensium, Sancti Basilii, Silvestrinorum, & qui proprietates, redditusque certos ex privilegio, vel aliis possident, Mendicantium, ac quorumcumque aliorum Ordinum utriusque sexus, necnon Congregationum Regularium, & Hospitalium, etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus ultra infirmorum necessitates, & alia, pro quibus